

ZVONCEK

Štev. 8.—XXVIII.

April 1927.

Križ na razpotju.

Križ so postavili na kraj vasi,
na levo in na desno pot drži.

Ob Kristu se popenja beli glog,
Sin svet tako je in tako ubog.

Sovražna moč ga je na les pribila,
tja dvignila ga je ljubezni sila,

Ljubezni sila, ki je vse objela
in v njej rešitev bednih se spočela.

Lahkó sovraga Bog bi jezen strl,
a glavo nagnil je in je umrl . . .

Ljubezni uk je potrdila smrt:
ljubezen naj zmaguje zlo in črt!

Na razpotju . . . Kam naj se, Sin, obrnem?
Na levo, desno? Naj v mladost se vrnem?

Ni poti več nazaj! Iz mlade zarje
pot se izteka v borbe in viharje.

In lik Sinú sem zase v srce vzel,
da bo ljubezni plamen me pregreł.

Da v duši se razgiblje nova moč:
ljubezni bratovske čut zmagujoč!

In naj resnica vsega me prešine
do najbolj tajne srčne globočine!

In naj predahne vsega me pravica,
dejanj in misli bodi mi vodnica!

Lepote me prevzemi blagi čar,
da mirno bo sijal srca oltar!

Dobrota vedno mi ob strani stoj,
kjer je holest, hladeč ji daj napoj!

Tako v človeka rad bi se prerodil,
tako med brati brat bi v bratstvu hodil.

A če bi me življenje lažno zmlelo,
prevarano srce bi mir imelo.

E. Gangl.

